



Lucy skúmala sušienky na tanieri a rozmýšľala, či ich je dosť. Nakoniec predsa len pridala ďalšie tri. Pre istotu. Tentoraz kúpila poriadne sušienky za vlastné peniaze. Jedny boli veľké, hutné a plné čokoládových kúskov, druhé z krehkého lineckého cesta a posypané cukrom. Rozpočet knižnice vyšiel jedine na puding a lacné maslové keksíky, no dúfala, že takéto luxusné pochúťky pomôžu prelomiť ľady.

Knižný klub bol jej nápad, a hoci v meste už fungovali ďalšie dva, ich členovia boli starí priatelia, a preto si myslela, že ak sa k nim chce pridať niekto nový, musí to byť náročné. Chcela, aby do jej klubu mohol prísť hocikto, či sa tí ľudia poznajú, alebo nie. Pokiaľ ide o čítanie, zbožňuje šťastné konce, takže čítali predovšetkým také príbehy. Z rovnakého dôvodu vybrala aj titul na tento mesiac.

Momentálne klub pravidelne navštevujú len traja ľudia, ale upokojovala sa myšlienkou, že funguje iba šesť týždňov, a tak sa ešte môže rozrásť. Práve včera sa na členstvo pýtala mladá mamička a dnes ráno sa na stretnutie príde pozrieť. Lucy chcela, aby sa v knižnici konali podobné aktivity, a v hlave mala množstvo nápadov. Nie že by knižnicu málo využívali, skôr mala pocit, že nenapĺňa svoj potenciál. Uvedomovala si, že ak zaspí na vavrínoch, odrazí sa to na zisku.

Uprela pohľad na klenutý strop týčiaci sa nad ňou. Pri pohľade naň mala vždy rovnaký pocit – akoby pomoc bola za rohom a stačí o ňu požiadať. Koniec koncov, práve preto tu je, či nie? Keď po prvý raz prekročila prah týchto dverí, mala pocit, akoby vstúpila do domu starého priateľa. Nebolo nutné dodržiavať etiketu alebo sa pretvarovať, lebo toto miesto ju prijalo presne takú, aká je. Ostatní návštevníci to vnímali podobne, vedela to. Teraz, keď tu pracuje, je ochotná spraviť všetko pre to,

aby zachovala povestnú atmosféru. Ak bude prekviatať knižnica, budú prekviatať aj všetci, ktorí ju navštívia.

Nakoniec spokojne prikývla a položila sušienky na stôl. Všetko je pripravené. O desať minút boli všetky stoličky obsadené a Lucy čakala, kým sa všetci vyslobodia z kabátov a odložia si tašky na podlahu. Usmiala sa na nováčika.

„Hattie, som rada, že ste prišli. Teším sa.“ Na chvíľu stíchla a snažila sa zachytiť pohľad jedného alebo dvoch členov skupiny. „Toto je Hattie, dnes sa na nás prišla pozrieť. Najprv by sme sa mohli predstaviť, dáme si nejaké dobroty a potom začneme.“

Mladá žena sa rozhliadala okolo seba a trochu nervózne hľadela na tanier so sušienkami.

„Začnete, Hattie?“ spýtala sa Lucy. „Povedzte zopár slov o sebe.“

Hattie sa na ňu tiež usmiala a prameň tmavých vlasov si zastrčila za ucho. „Takže volám sa Hattie, to už asi viete... Mám dcérku Poppy, ktorá len pred niekoľkými týždňami nastúpila do školy. Nepochádzam odtiaľto, presťahovali sme sa sem v lete, a tak som si povedala, že hneď ako pôjde do školy a ja budem mať nejaký čas pre seba, zoznámim sa s novými ľuďmi.“ Letmo pozrela na ruky. „Som slobodná, takže nemôžem večer len tak niekam vypadnúť, preto mi táto skupina prišla vhod. Ešte donedávna mi prakticky všetok čas zaberala starostlivosť o Poppy, a tak okrem čítania nemám v podstate nijaké koníčky.“

Lucy prikývla a uprela pohľad na ženu sediacu naľavo od Hattie.

„Volám sa Lia. Som na tom rovnako. Čítanie je jediné, čomu sa venujem. Teda ak mám čas. Na plný úväzok sa starám o mamu, ktorá má alzheimera, preto čítam, aby som sa z toho nezbláznila.“ Venovala Hattie chápaní úsmev.

Zvyšok skupiny sa predstavil rýchlo, a tak Lucy vzala tanier so sušienkami a rovno ich ponúkla Hattie. Videla na nej, že by si dala, len je priveľmi slušná, aby sa ponúkla. Ak si jednu zoberie, ostatní ju hádam budú nasledovať.

„Všetci ste stihli prečítať *Drahocenný čas*?“ spýtala sa a čakala na súhlasné prikývnutia. „Mrzí ma to, Hattie, tentoraz ste v nevýhode, ale na konci stretnutia vyberieme ďalšiu knihu a čoskoro budete aj vy v obraze.“ Rozhliadla sa po skupine. „Tak čo hovoríte? Palec dole či hore?“

Lia sa ozvala prvá. „Určite palec hore, bolo to nádherné. Plakala som... už zase.“

Mladík vedľa nej s vervou prikyvoval. „Ja tiež. Teda nemyslím tým, že som plakal, ale postavy boli skvelé. Nedokázal som si vybrať obľúbenú, všetky boli rozdielne, no zároveň sympatické, dokonca aj tie záporné.“

„Presne to mám na autorkinom štýle rada, Callum,“ povedala Lucy. „Jej postavy sa nám nepredstavia, akoby vyšli z knihy a zoznámili sa s nami. Čo vy, Oscar? Nie je to úplne vaša šálka kávy, ale čo si myslíte?“

Oscar bol sedemdesiatnik, ktorý ju vždy dokázal rozosmiať. Bolo to najmä vďaka farebným kravatám, ktoré s obľubou nosil. Bol to pravidelný návštevník knižnice a ešte nikdy ho nevidela čítať nič iné ako triler.

„Je pravda, že mám rád trochu mužnejšiu literatúru. Napriek tomu ma kniha bavila. Súhlasím s Liou, že to bolo veľmi dojemné čítanie. Začiatok na mňa naozaj zapôsobil,“ stratil hlas a odkašľal si. „Vskutku dojímavé.“

„Vedela som, že o tej knihe som už počula,“ ozvala sa odrazu Hattie. „Je od Ericy Jamesovej, však? Hlavná postava odíde z práce a cestuje s malým synom v karavane.“

Všetci prikývli a Hattie sa žiarivo usmiala.

„Človek sa pri čítaní cíti absolútne naplnený. Preto sa mi kniha tak veľmi páčila. Len tak sa niekam vytratiť a bez následkov sa dať unášať vetrom. Samozrejme, všetko sa dobre skončí, a práve preto je ten príbeh dokonalý. Nie je to presne to, čo všetci chceme?“ spýtala sa Lia.

Lucy zbožňovala, keď diskusia prúdila sama od seba. Nedialo sa to často, preto si vážila, keď to tak bolo. Svedčilo to o tom, že členovia skupiny sa spoznávajú a hovoria, čo si myslia, a nie iba to, čo by mali vraviť preto, lebo sa to patrí alebo sa hanbia.

„Ja určite,“ povzdychol si Callum a odhrnul si z tváre pri-dlhé čierne kučery. „Mám plné zuby toho, ako do mňa bratia rýpu. Robia mi zo života peklo. Najradšej by som zdrhol niekam na vzdialený škótsky ostrov, kde by nebol internet, našiel by som si milú ženu, s ktorou by som sa usadil, a žil by som bez toho, aby som bratov musel každý deň počúvať.“

„A čo vy, Lia? Čo by ste robili, keby ste mohli?“ spýtal sa Oscar.

Lia ani na okamih nezaváhala. Predklonila sa a naliehavo zašepkala: „Tancovala. Chcela by som tancovať.“